

Ongeïdentificeerd (1). De terugkeer van Henric van Normandye naar Frankrijk (fragment Kraków)

editie G. de Smet

bron

Ongeïdentificeerd (1). De terugkeer van Henric van Normandye naar Frankrijk (fragment Kraków).
In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*.
Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ong005gsme01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

**[Ongeïdentificeerd (1). De terugkeer van Henric van Normandy
naar Frankrijk (fragment Kraków)]**

ne quame [...]
 sie die d[...]
 sprach de be[...]
 te mi gehabe [...]
 5 sal ic biden [...]
 die hie[...]
 vmbe mic [...]
 Muder en[...]
 [enlie(?) ende(?) ...]
 10 ore heidhen [...]
 baz dan diek[irsten(?) ...]
 van den [...]
 ende fure[...]
 Got d[...]
 15 De konenc [...]
 dat sal mot[...]
 dat se seker [...]
 ent[.] ie[.g..]
 [...]
 20 en[...] se[...]
 dat nit wal [...]
 dat ic nv [...]
 ent ic vu[...]
 do sprach [...]
 25 Mire [...]
 der wi vor [...]
 dat uvele [...]
 [...]e dohter [...]
 sprach herre [...]

- 30 met or ec vmbe dusement pvnt.
 si wolde si als einen hunt
 hazen miden ende ueidhen,
 sine liete uan den heidhen
 ent gerne zu nsen gode
- 35 kerde, de alle dinc te sinen gebode
 staen ent sire gewolt.
 der heidhen gode waren golt
 siluer ent gesteine,
 doit al gemeine,
- 40 beidhe blint ende dof.
 sine mochten met dan ein lof
 helpe uerlien.
 hine kunde uerdien
 di em dinest dade,
- 45 ofte si genade bade.
 si emboit or dat si sage
 wie dat maumet lage
 van oren amise te slagen,
 ent he dat mvste uerdragen
- 50 dorg noit dat he die steine nam
 ende waldelike mide quam
 dar si selue wolde.
 si enboit dat si solde
 entsegen den uerwaten
- 55 ent sich kirsten laten.
 si wolde dan openbare,
 so war or leef ware,
 na or te sprekene komen.
 do dat or mvder uernomen
- 60 hatte dat si or enboit,
 do was or iamer harde groit.
 si sprac an svaren herte
 `woch arme, dirre smerte!
 nv is min blithaf als ein wint,
- 65 nv min eneget kint
 mine ruket te siene.
 hir entsegic al gemeine
 minen goden ueruluken.
 jc biden mi te suken
- 70 sulken, de mi nake gode'.
 do was schire enwech de bode,
 de dit der dohter dede uerstaen.
 do wart kirsten gedaen
 van mec die koninginne,
- 75 ent wart met guder minne
 entfaen uan claredamye.
 si gaf do den uan normandye
 tve dusement marc uan golde
 t dien dat he holde
- 80 minne t ore dohter druge.
 dat na kerde si met geuuge
 widhe tu ores selues lande
 met groter ere sunder schande.
 Got, de mi ter werelde sande,
- 85 de behude mi an rehte stande.

Do die urowe widher quam
ent de konenc uernam,
dat si or gescheidhen
hatte uan den heidhen,

- 90 des was he tornich sere
 des he siner ere
 lucel gedahte.
 he liet harde vnsahte
 die koninginne doden.
- 95 si wart uan allen noden
 ledheget an der sele
 met gerechten [iubele(?)].
 ent he was verwaten.
 dat sal ic also laten
- 100 ende segen uort di mare.
 do wart geueidhet seuen iare
 tuschen kirsten ende heidhen,
 do wolde henric danne scheidher
 ent urou claredamye.
- 105 melantwier ent sine amye
 wolden oc met en te lande.
 henric oc te schippe sande
 beidhe siluer ende golt
 ende cryode maneuolt
- 110 doch gauen si den kirsten,
 da se die armen wisten,
 met groten eren or gut.
 do wat was an oren mut
 dat si selue wolden uaren,
- 115 do beualen si an godes waren
 den riken konenc a[m/d(?)]erade.
 [...] en gestaen an sinen rade
 si waren bliven alle.
 sit gaf he met geualle
- 120 vrlot den heren
 ende se begunden keren
 van ierusalem an der stunt
 ende quamen w[a/o(?)]l gesunt
 widher te normandye,
- 125 jt ware eine tale nye
 ent alte lanc vch te reken,
 soldic uan des landes recken
 segen wie si entfiengen,
 met wilken eren si begingen
- 130 die heren ent or kompanye.
 do was ledhic normandye
 van den konenge uan urancrike.
 des mohte dar gewaldenlike
 henric dun dat on gut duhte.
- 135 nit wal ic gesegen mohte
 van aldes landes urowen,
 wie si met gerechten trowen
 entfiengen claredamyen
 ent melantwieres amyen.
- 140 Got late mi noc so gien
 ende dit ende nit uertien.
 Henric do boden sande
 v[u]rward in alleu lande,
 einen turney uermeren
- 145 den schonen urowen te eren,

der konengen Claredamyen
ende sines neuen amyen.